

Найдавніші ікони

Підготував учень 5 класу Мазурівського Н В К
Степаненко Олександр

Ікона Вишгородської Божої Матері

Ця ікона за деякими церковними переказами відноситься до I століття і приписується роботі апостола Луки. За іншими даними – її автором був святий Аліпій з Києва. Як би там не було, але це один з найшанованіших християнами образів Богородиці. Ікона, отримана князем Юрієм Долгоруким з Константинополя, спочатку була розміщена у Вишгороді в спеціально для неї побудованій церкві. Але пізніше святий образ був викрадений суздальським князем Андрієм Боголюбським і розміщений у Володимирі-на-Клязьмі. У 1395 році під час татаро-монгольської навали ікону перенесли до Москви, де вона залишається і в наш час. Там вона прославилася тим, що рятувала місто у скрутні часи.

Покров Богоматері

«Покров Богородиці» належить до оригінальних явищ в українському іконописі, оскільки, як ніяка інша тема, вона представлена розмаїттям іконографічно-композиційних варіантів. Найдавніші зображення цієї теми сягають періоду Київської Русі, хоча до початку XVII ст. вони відомі порівняно за небагатьма зразками. Очевидно, що іконографія Покрови формувалася на київському ґрунті, де вже з XII ст. споруджували храми на честь цього свята.

Основа сюжету «Покрови» – молитва заступництва Богородиці перед Христом, що є віддзеркаленням культу Богородиці-Заступниці. Найдавніша відома пам'ятка походить з Галичини і датується початком XIII ст. (зберігається в колекції Державного художнього музею України). Вона є однотипною українською іконою на тему домонгольського періоду, бо висвітлює ранній етап формування даного сюжету. Ікона представляє унікальний варіант Покрови, де Богородиця сидить на троні у положенні Оранта, а на її грудях зображений малий Христос. Два ангели тримають над Богородицею покров. У такий спосіб тут ідея Покрови поєднана з ідеєю Боговтілення.

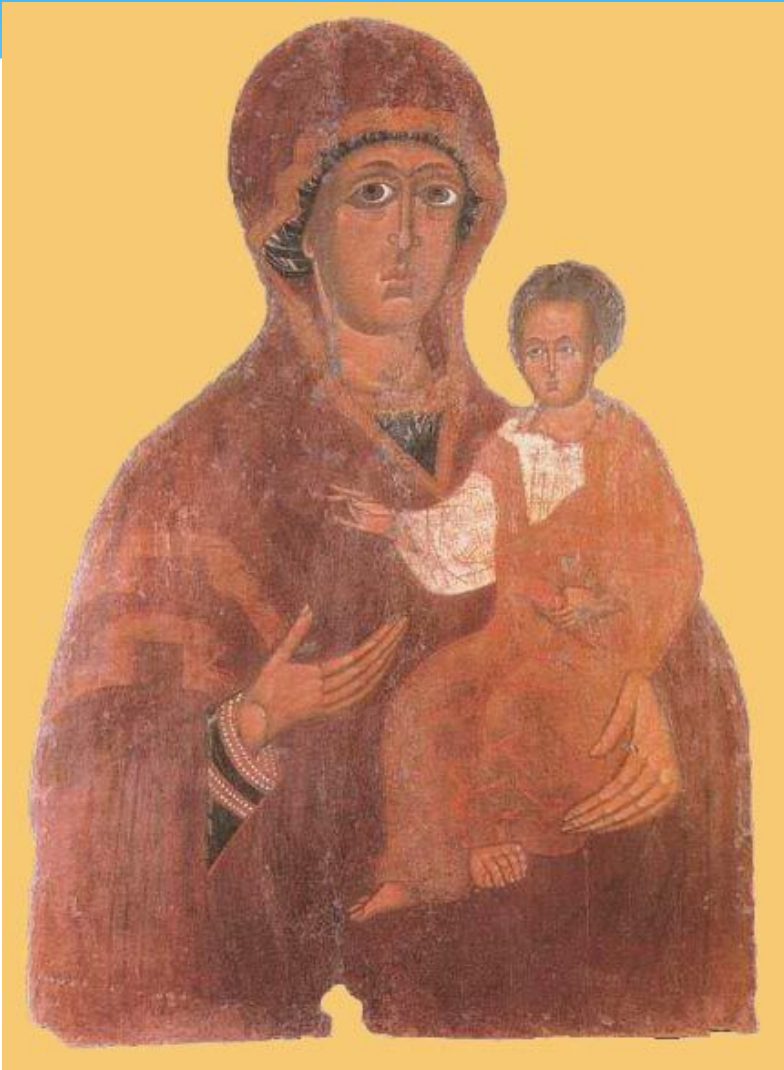
Холмська ікона Божої Матері

Холмська ікона Божої Матері написана темперними фарбами на кипарисових дошках у візантійському стилі. На іконі зображено Божу Матір, яка тримає на правій руці дитину Ісуса, який правою рукою благословляє, а в лівій тримає сувій. За стилістичними ознаками найближчою аналогією Холмській Богородиці є Володимирська (Вишгородська) ікона Божої Матері. На іконі збережено 70 % авторського живопису. Розмір її — 95х66 см.

Першу письмову згадку про Холмську Богородицю знаходимо у Галицько-Волинському літопису при описі подій за 1259 рік. Ікону Божої Матері, яку пізніше назвуть Холмською, князь Данило Галицький привіз орієнтовно в 1223—1237 роках з Києва в засноване ним місто Холм (нині — місто Хелм в Польщі).

Дорогобузька Ікона

Дорогобузька ікона, відновлена львівськими фахівцями- реставраторами. Дорогобузька ікона вражає осяжністю - жодна деталь постаті Марії й Христа не є площинна, а деталі ці вималювані, до того ж, із чудовим відчуттям декоративної доцільності, філігранним акцентуванням прикрас на рукаві, на Богородичному плащі-мафорії й тонким лінеарним промальовуванням численних складок одягу Ісуса Христа (зображення міститься на грудях Марії), котрий благословляє людей характерним жестом правої руки й наче вказує на Богоматір як на об'єкт надії віруючих.

Народився Петро Калнишевський близько 1690 р. в с. Пустовітівка Лубенського полку біля м. Ромни. Походив з української шляхти. Був військовим осавулом, потім суддею Війська Запорозького низового. У 1755 р. козацький кіш перший раз призначив його отаманом – керманичем усього війська, якого обирали з найбільш досвідчених, хоробрих і винахідливих старшин. Того ж року його, як небажаного для царського уряду, було усунуто з посади. Однак авторитет колишнього кошового серед козацтва був настільки значним, що в 1765 р. козацька старшина всупереч царській волі обрала Петра Калнишевського отаманом вдруге. У коло обов'язків кошового отамана входили турботи політичного, економічного й військового розвитку Запорозької Січі,